

Barkóczy: sokak szerint csodabogarak vagyunk

Beszélgetés Barkóczy Istvánnal, a SEFAG Zrt. vezérigazgatójával

– Pillantsunk vissza a 2015. évi kaposvári vándorgyűlésre! Egyöntetűen jó visszhangja volt. Vezérigazgató Úr miként értékeli a harmadik kaposvári vándorgyűlést?

– Nyilván volt egyfajta izgalom és láz bennem, vajon hogy fog sikerülni, de összességében pozitív kép maradt meg bennem is. Egy ilyen rendezvény alkalmával vizsgáljuk a cég a szakma előtt. Szerettünk volna egy jó vándorgyűlést adni a szakmának. Ez nem egyedül a mi sikerünk, nagyon jól sikerült

az együttműködés az egyesülettel. Ahogy azt a közgyűlési beszédemben is elmondtam, az egyesület is jól vizsgázott, mert jól tudott mozgósítani. Nagyon büszke vagyok a csapatomra, különösen Máté János vezérigazgató-helyettesre, aki az egész szervezést összefogta. Egyébként rengeteg ötletadó volt, és örülök, hogy ezeket az ötleteket sikerült megvalósítanunk. A legtöbbször pozitív visszajelzést egy nyírségi kolléga adta, aki távozásakor így köszönte meg rendezésünket: „Érezni lehet-

tett, hogy szívesen láttok, és nem kötelességből fogadtok!” Ha más is így érezte, érdemes volt hónapokat dolgozni érte, értünk.

Sajnos épp’ a saját csapatom létszámát kellett korlátoznunk a baráti vacsora korlátozott férőhelyei miatt. Úgy gondolom, hogy a vándorgyűlés egy nagyon pozitív dolog, megmérettünk a szakma előtt emberségben, tudásban, megmutathattuk a vállalat fejlődését.

(Folytatás a 2. oldalon)

Barkóczy István, a SEFAG Zrt. vezérigazgatója

Fotó: Zétényi Zoltán

Átadták a SEFAG Zrt. Központi Irodaházát

Több mint egymilliárd forint értékű beruházást adtak át szerdán a SEFAG Zrt.-nél

550 millió Ft-os beruházás keretében korszerűsítették a cég központi irodaházát. A lapostetős, négy-szintes épület magastetőt kapott, így a nettó szintterület 2500 m²-re növekedett. Az épületben két liftakna, illetve személfelvonó került beépítésre. Az épület továbbá egy reprezentatív galériás előtérrel bővült.

A homlokzat teljes szigetelést és új nyílászárókat kapott, belül pedig teljesen új gépészeti és elektromos rendszert. Az épület fűtés-hűtését egy 15 egységből álló talajszondával táplált hőszivattyús egység biztosítja. A fűtési feladatok biztonságos szolgáltatási szintjét a kiegészítő gázkazán támogatja. A belső tereket a tervezők újraálmodták. Tágas, világos irodákat alakított-

ak ki gipszkarton falakból. A folyosókat világító terek és ajtó felülvilágítók teszik komfortosabbá. Az erős napsugárzásnak kitett ablakok UV sugárzás védelemmel ellátottak. Az ötödik szinten a központi gépházát körbe fogja a közel százfős konferencia terem és az irattár.

A belső építészeti megoldások a társaság küldetését hivatottak kifejezni: az iroda-

Fotó: Zétényi Zoltán

helyiségekbe tölgy laminált és furnér mobil és beépített bútorok kerültek. Az épület korszerű internet ellátása a munkavégzés hatékonyságát segíti elő. Az előcsarnokban díszdámplapát csillár fogadja a be-

lépőket. A garázssoron „zöldtető” növeli az ingatlan természetes környezetének területét. Az új épület a központi dolgozókon kívül a Zselici és a Kaposvári erdészetek munkatársainak is helyet ad.

A Zselici Csillagparkot hivatalosan is átadták a nagyközönségnek

A Zselici Csillagpark 670 millió forintos beruházás keretében valósult meg uniós támogatás segítségével.

A multifunkcionális komplexumban csillagvizsgáló, planetárium, kilátó, túraösvények és információs pontok létesültek. A csillagvizsgáló része lett egy 54 fős planetárium, két foglalkoztató terem, a távcsöves meg-

figyeléshez távcsőkupola. Az épület közvetlen környezetében található a 25 méter magas kilátó, valamint az oda vezető út mentén pedig öt interaktív információs pontot helyeztek el.

Az éjszakai túrák útvonalát tanösvények biztosítják, az előcsarnokban állandó és időszakos kiállítások kapnak helyet.

A tervezők nagy hangsúlyt fektettek az akadálymentesítésre, valamint arra, hogy minél kisebb ökológiai lábnyomot hagyjanak a természetes környezetben. Az esővizet a locsolásra és az illemhelyiségek öblítésére használják, egy fűtő kút biztosítja az ivóvízhasználatot. A fűtést és a hűtést geotermikus energiával oldották meg, s az épületben

biológiai szennyvíztisztítás is működik. A beruházás közbeszerzési eljárás keretében valósult meg összesen 670 millió forintból, amelyet az Európai Unió is támogatott. 2012-ben kiemelt programmal nyilvánította a komplex fejlesztési programot először a nemzetgazdasági miniszter, majd a kormányfő is a komplex fejlesztési programot.

Az idők nagy tanúi

Kivételesen nem famatuzsálem, hanem a rovatot indító „nagyöregről” teszünk említést. Detrich Miklós hosszú éveken át volt a SEFAG és jogelődjeinek munkatársa, és kapcsolata a céggel nyugdíjba vonulása után sem szakadt meg: az Erdőkerülő szerkesztőbizottsági elnökeként a vállalat életének egyik meghatározó alakja volt.

Szinte már a lap védjegyévé vált az első oldal jobb felső sarkában megjelenő öreg fa fotója. '91-ben „Az idők nagy tanúi” címmel indult egyetemi felhívást követve indult a sorozat vállalati lapunkban.

Mára már közel száz fa bemutatását tudhatjuk magunkénak. Az időközben megjelent képekből „Évszázados somogyi fák” címmel kiállítási anyag is készült, melyet az ország sok részén bemutatva adhattunk hírt megyénk gyönyörű famatuzsáleméről. Munkáját augusztustól a Turisztikai és közjóléti osztály vette át azzal, hogy továbbra is segítőt tudhatjuk magunkénak.

Kedves Miklós! További boldog nyugdíjas éveket kíván a szerkesztőbizottság nevében a teljes vállalati kollektívával!

Miniszteri elismerést kapott Borosán István

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter Miniszteri Elismerő Oklevelet adományozott Borosán Istvánnak, a SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt. erdészeti igazgatójának, a Somogyi Erdőkért, az erdő- és vadgazdálkodásban hosszú időn át végzett, kiemelkedő munkája elismeréseként.

Borosán István az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Ladi Erdészetihez került gyakornoknak, majd erdőművelési műszaki vezetői munkakörben dolgozott. 1982-től a Barcsi erdészethöz folytatta munkáját hasonló beosztásban. 1986-ban a Marcali erdészethez került át, főmérnöknek nevezték ki. Termelési vezetőként a komplex erdőgazdálkodás irányítását hatáskörébe tartozott. 1997-től a Somogyvári erdészeti igazgatójaként dolgozott, majd 1999-től a Marcali erdészethez került vissza igazgatóként. Munkája során törekedett az erdő- és vadgazdálkodás harmonikus összhangjának megteremtésére.

Nevéhez kötődik a Gyótai pihenőhely kialakítása, a közjóléti funkció fejlesztése. Vezető egyéniség, aki világos célokat tud megfogalmazni és

ezen célok elérése érdekében nem csak önmagát, hanem munkatársait is hatékonyan tudja ösztönözni és motiválni.

Aktív tagja az Országos Erdészeti Egyesület Kaposvári Helyi Csoportjának. Idősebb kora ellenére sportol, szabadidejében természetjáró, valamint elhivatott vadász. A Gyótai Vadásztársaság vadászmestere. Rendszeres és elmélyült kapcsolatot tart a Marcali városban és a környező településeken található általános iskolákkal, közreműködik a gyermek és ifjúsági korú generációk környezettudatos nevelésében. Napi kapcsolatot tart a Somogyzsitfa-Szőcsénypusztán működő Széchenyi Zsigmond Mezőgazdasági Szakképző Iskolával, rendszeresen részt vesz a tanulók vizsgáztatásában.

Munkáját a SEFAG Zrt. „Somogyi Erdőkért” aranygyűrűvel ismerte el.

Innovációs különdíjat kapott a Zselici Csillagpark

Átadták az év ökoturisztikai létesítménye pályázat díjait

A turizmus napján, szeptember 27-én az OMÉK keretében adta át Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter az ökoturisztikai díjakat. A pályázatot 2010 óta írják ki, melynek célja, hogy elősegítse a természeti és táji örökség megőrzése mellett, hogy az ökoturisztikai létesítmények működtetői a látogatók igényeit is figyelembe vegyék.

Az év látogatóközpont kategóriájának nyertese az Ős-Dráva Látogatóközpont

lett, míg második helyen a kaposvári Fekete István Látogatóközpont végzett. A harmadik helyet idén ebben a kategóriában a Természet Háza (Gyenesdiás) nyerte.

A 2015. év ökoturisztikai díj első helyezetteje a zalakarosi Csiga-túra tanösvény lett, ezt követi a gyomaendrői Erzsébet-liget tanösvény, valamint a tiszafüred-tiszaörvényi Örvényi Pákász tanösvény. Innovációs különdíjat kapott a Zselici Csillagpark.

Barkóczi: sokak szerint csodabogarak vagyunk

Beszélgetés Barkóczi Istvánnal, a SEFAG Zrt. vezérigazgatójával

OEE 146. Vándorgyűlés – mérlegen

Sokat mondó számok jellemzik a Kárpát medence erdőszéine Kaposvárott 2015. júniusában rendezett találkozóját. A házigazda SEFAG Zrt. rendezvényen résztvevő alkalmazottai mellett 691 fő látogatót el a somogyi megyeszékhelyre. Az egyénileg regisztráltak száma 37 fő. A tíz hónapig tartó felkészülést 8 fő koordinálta közvetlenül, a lebonyolításban 171 fő vett részt különböző helyszíneken. Ezzel a rendezvény összlétszáma 870 fő lett. Legnagyobb létszámmal az egyesület Szombathelyi Helyi Csoportja képviseltette magát találkozón 49 fővel. A hat szakmai és az extra éjszakai programot 18, egyenként ötvennégy személyes busz szolgálta ki. Legnagyobb létszámmal az Erdőgazdálkodás a Zselicben programra voltak a vendégek kíváncsiak. Csárdahelytől Ropolyig 186 fő barangolta be a Zselic szívére. Legkisebb létszám a Zselici történetek programpontra 46 fővel realizálódott köszönhetően a fogatokkal tett kirándulás létszámkorlátainak. A legidősebb résztvevő Dr. Solymos Rezső akadémikus (86 év), míg a legfiatalabb Simon Dávid mérnökhallgató (21 év) volt. A Vándorgyűlés minden tizedik látogatója hölgy volt.

Fotó: Zétényi Zoltán

(Folytatás az 1. oldalról)

– A cég erejét is?
– Azt is, feltétlenül. Elsősorban annak a szürkeálmánynak az erejét, amivel rendelkezünk, mert ebből vezethetők le a sikereink, az anyagi lehetőségeink.

– A vándorgyűlés alapvetően egyesületi rendezvény, de mégis a társaságok viselik az anyagi terhet. Ezt meg is szokták jegyezni a cégek vezetői. Származnak ebből konfliktusok?

– Ez egy elfogadott, működő rendszer. A rendezés nagyon sok egyeztetés eredménye. Az anyagi terhek viselésében – például a nyugdíj-sok részvételénél – az egyesület is kivette a részét. Nyilván a költségek egy részének finanszírozásával számoltunk, de a résztvevők is jelentős részben fedezték saját költségeiket. Azt gondolom, hogy a cég kiadásait marketing költségként kell felfogni, megéri ez a „befektetés”.

– Hogy ítéli meg a rendezvény sajtókommunikációját? Meddig lehetett eljutni a vándorgyűlés hírével?

– Azt hiszem nagyon jó sajtónk volt. Mind az országos, mind a helyi sajtóban – tévében, rádióban, újságokban – komoly visszhangot váltott ki a rendezvényünk. Sőt horvátországi szakmai újságban is egy teljes oldalban foglalkoztak a vándorgyűlésünkkel.

– Nagy jelentőségű esemény volt a társaság életében az új székház épületének átadása. Visszapörgetve egy kicsit az idő kerekét, anno, az elképzelés nem ez volt, hanem máshol tervezték a székház fölépítését...

– Valóban volt más alternatíva is, de a régi székház felújítása mellett született döntés, és ezt az erdészek feyelmezetségével tudomásul vettük. Miután elkészült és átadtuk a felújított épületet a kollégáknak tetszett az eredmény, elégedettek és jól érzik magukat. Azt gondolom, hogy a székház ebben az állapotában elég hosszú ideig szolgálhatja a központ és a két erdészeti munkatársait.

– A társaság az elmúlt években számos közjóléti és vadászati objektumot avatott és helyezte „üzembe”. Ez a milliárdos nagyságrendet is elérte...

– Az elmúlt öt évben közel 2 milliárd forintnyi közjóléti fejlesztést hajtottunk végre. Ebből mintegy másfél milliárd forint volt a pályázati forrás. A 22 erdőgazdaság között a legnagyobb pályázók közé tartozunk. A kezdettől fogva igyekeztünk kihasználni az európai uniós pályázati lehetőségeket, figyelembe véve a cég gazdasági potenciáljának stabilitását.

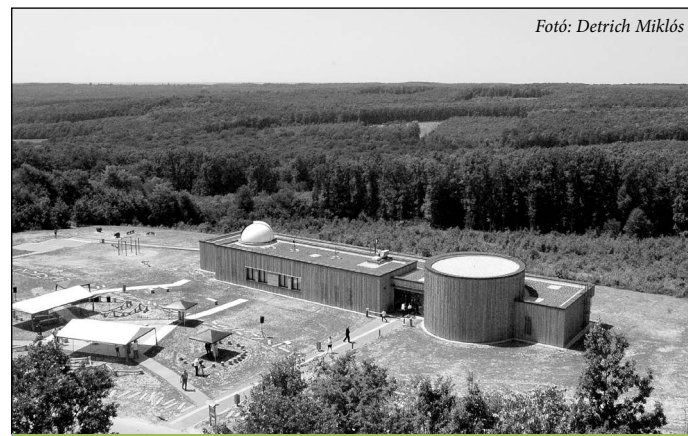
– Hogy születnek azok az elképzelések, amelyekből majd tervek lesznek?

– Mindig több vagyunk, elképzelésünk van, mint amennyire anyagi forrás rendelkezésre áll. Ezeket az ötleteket eltesszük, és amelyekről úgy gondoljuk, hogy megvalósítható és előre mutató, azokat elővesszük. Van egyfajta ütemterv, aminek a mentén haladunk. Számos ötlet akkor valósulhat meg, amikor pályázati forrás adódik.

Szerencsések vagyunk ebben a tekintetben, hogy vannak olyan kollégáink, akik a magukénak érzik ezt a fejlesztési területet. Most is ké-

szülünk azokra a lehetőségekre, amik majd megnyílnak 2020-ig.

Az utóbbi időszakban mind a huszonkét erdőgazdaság igyekezett a teherviselő képességéig megfelelően a megfogalmazott politikai elvárásoknak. Ezen a téren óriási változások figyelhetők meg 2010 óta: kilátók, kerékpárutak, erdei vasutak...

Fotó: Detrich Miklós

– tanösvények, turistaházak...

– ...ökoturisztikai központok valósultak meg. Ezzel együtt részvénytársaságként meg kell termelnünk ezek működtetésének, fenntartásának forrását. Korábban – öt évvel ezelőtt – 26 millió forint volt a közjóléti ráfordításunk évente. Ez idén 156 millió lesz, jövőre pedig megközelíti a 200 milliót. Jó volna, ha pályázati forrásból nyerhetnénk pénzt ezek fenntartásához, üzemeltetéséhez, de minde nélkül marketingjéhez.

– Vannak még más közjóléti terveik?

– A régi épületrész rendbe hozására pályázaton nyertünk ötven millió forint támogatást, itt egy oktató és bemutató központot szándékozunk kialakítani.

Szeretnénk az erdők házáat jövőre átadni. Ez egy olyan interaktív bemutatóhely lesz, ahová az óvodásoktól a középiskolásokig tudnánk fogadni a fiatalokat, és a szemléletüket formálni. Meggyőződésem, hogy be fog érni az erdőgazdaságoknak az erdei iskolai kezdeményezése, küldetése, s a gyerekekben megváltozik az erdőről és az erdészetről kialakult kép. A korábbi időkben a szakma túlzottan bezárkózott, nem

voltunk nyitottak a társadalom felé...

– Sőt, működött egy meg lehetőséggel erős kommunikációs ellenszél is!

– Így van, óriási liberális támogatottsággal működött...

– ...még jelenleg is működik...

– Igen. Nem véletlen, hogy a vándorgyűlésre azt a jelmondatot választottuk: ér-

tétkeremő erdőgazdálkodás. És ez mind a huszonkét állami erdészeti társaságra érvényes. Az elmúlt évek során is nagyon sok értéket tettünk le a társadalom asztalára, de sajnos sokan ezt még nem ismerik.

– Egyéb közjóléti elképzelések?

– Előkészítés, közös gondolkodás alatt áll az IPA-rendszerű pályázaton belül a Kaproncai Erdőgazdasággal (Koprovnic, Horvátország – Z. Z.) – amely a testvér erdőgazdaságunk – egy kerékpárút és tanösvény megépítése. Szeretnénk az újjáéledő drávai vízi turizmusba is bekapcsolódni, mert a folyó túlsó oldalán – magyar területen – vannak kis vadászházaink, amelyeket szeretnénk felújítani, és csucos házaként működtetni. Tervezzük egy kikötő építését is, amely kajakosok, kenusok fogadására alkalmas. További terv, hogy a Desedánál egy kerékpár útszakaszt szeretnénk az önkormányzattal együtt leaszfaltozni. Jó az együttműködés a kaposvári városvezetéssel, igyekszünk a városi projektekkel összehangolni a terveinket. Szeretnénk a nagyforgalmú vörösalmai vadászházunkat is felújítani. Hasonlóan, a Balaton-közeli, Alirét

vadászházunkat is a turizmus szolgálatába állítani. A hely a Koppányi aga testamentumból ismert. Egyébként mi az elsők között nyitottuk meg a vadászházainkat a nagyközönség előtt. Turisztikai szolgáltatásaink körében évről évre nő az érdeklődés köszönhetően a folyamatos fejlesztéseknek. Az elmúlt évben közel tizenötezer volt a vendégéjszakák száma. A tulajdonosunk megbízásából mi hoztuk létre és működtetjük az erdeiszallas.hu oldalt.

– Gondolom, a város társadalmi életében is részt vesznek...

– Természetesen. Sportegyesületeket, rendezvényeket támogatunk, és a kollégáim a székhelyünkön aktív társadalmi életet élnek.

– A turisztikán kívül van más, például szakmai-tudományos együttműködés az egyetemmel?

– Sok szállal kötődünk a Kaposvári Egyetemhez, legutóbb a duális képzés keretében foglalkoztatunk hallgatókat. Évente két főre szerződünk, de egyelőre az oktatásügy részéről még kialakítás alatt van ennek a gyakorlata. Ezen kívül az egyetemnek nagyon komoly talajlaboratóriuma van, amit mi is kihasználunk. Vadászati, vadgazdálkodási (a vadföld művelés terén) kérdésekben is együttműködünk. A ragadozók kutatásában is van közös projektünk. Konkrétan az aranysakál életmódjával kapcsolatban. Természetesen az Alma Materrel is szoros az együttműködésünk. Jelenleg többek közt agrárklíma projektben van konzorciális együttműködésünk.

– Korábban említette, hogy az őzállományt alaposan megvizsgálták.

– Valóban így van, ez jól látható a folyamatosan csökkenő őzterítékből is. Gyakorlatilag az egész megyében megtalálható a sakál. Nekünk a lábodi térségben okozta a legnagyobb károkat, a dámszaporulat közel nyolcvan százaléka elveszik. Sőt, a gím esetében is alacsonyabb a szaporulat a vemhesülés-

hez viszonyítva. Tehát súlyos gazdasági károkat okoz. Meggyőződésem, hogy előbb-utóbb valamilyen ragadozógazdálkodást be kell vezetni hazánkban.

– Ezen mit értsek?

– Azt gondolom, hogy a természetvédelem túlnyerte magát, mára minden ragadozófaj nagy számban megtalálható Magyarországon, a karlyától a sakálig. Amennyiben az apróvad-gazdálkodást – elsősorban az Alföldön – talpra akarják állítani az új vadászati törvény segítségével, akkor az csak a ragadozók gyérítésével lehetséges. A XIX. században és a XX. század elején ezért volt olyan sok apróvad a nagybirtokokon, mert a tulajdonosok nagy gondot fordítottak a ragadozók gyérítésére.

– Ez újabb konfliktust nyithat a természetvédelem és az erdészeti-vadászat között, hiszen ezek a ragadozók védettek.

– Azt hiszem, hogy a természetvédelemnek sem célja, hogy megváltoztasson bizonyos biológiai arányokat a kezelhetetlenség irányába. Erre példa a védelem alatt álló kárókatona. Ezek a madarak mérhetetlen károkat okoznak a halgazdaságoknak, amiket senki nem térít meg. Ha működne a kártérítés, akkor nem lenne ekkora gond.

– Hasonló történt a hóddal, ami ugyan nem ragadozó, de pusztítja a fákat.

– Az ember beavatkozott a természet szabályozásába, s ezen a téren a zöldeknek is kellene kompromisszumokat kötniük.

Míg a skandinávoknál tudomásul veszik, hogy az erdő, nem csupán természetvédelmi objektum, az erdőgazdálkodás nem csak kirándulóhelyet, kilátót, közjóléti beruházásokat jelent, hanem rengeteg munkahelyet is. Kommunikációnkban a szakmának csak a közjóléti oldalát hangsúlyozzuk - Somogyról beszélve, csak a SEFAG 2200 embernek ad munkát, s ez szerintem rendkívüli értéket jelent. Arról nem is beszélve, hogy mi ott tudunk

Fotó: Detrich Miklós

munkát adni, ahol más nem tud, például az aprófalvas térségekben. Nagy számban foglalkoztatunk alulképzetteket, és a roma lakosság köréből is jelentős számban juttatunk családokat munkajövedelemhez. Még egy fontos tényező: meggyőződésem, hogy mi foglalkoztatjuk a legszervezettebben a közmunkásokat, akik értéket teremtenek. Véleményem szerint a kommunikációban ezt is a felszínre kell hozni! Sokan még mindig nem ismerik a tevékenységünket és az erdőgazdaságokat egyfajta csodabogaraknak tartják. Néha a politika sem tudta megfelelően értékelni az ágazatot, hisz' voltak olyan elképzelések is, hogy az önkormányzatok között szétosztják az állami erdőket. Remélem ez a kérdés lekerült a napirendről, mert a következményei beláthatatlanok lettek volna, a vidéki foglalkoztatás szempontjából is. Az erdőgazdálkodás egy rendszer része, nyersanyagot, alapanyagot biztosítunk az elsődleges- és a másodlagos faipar részére.

– *Szakmai vonatkozásban mit tart még fontosnak?*

– Mi vagyunk a legnagyobb szerkezet-átalakítók.

Fotó: Detrich Miklós

– *Erdőszerkezet-átalakításról van szó...*

– Igen, ez azt jelenti, hogy értéktelen gyertyánosokat, sarjerdőket alakítunk át magyeredetű tölgyesekké. Ezt vágásos üzemmóddal nem lehet végrehajtani. Az üzemtervek – a mi „bibliáink” – előírják, hogy mit kell, és mit lehet tennünk az erdővel. Az erdőfelújításoknál meghatározott az a fajfaj, amellyel felújíthatunk az adott termőhelyen. A tölgy véghasználatunk területarányosan 27-30% között van évente. A felújított területeken az első kiviteleknél a tölgy aránya már több mint 60 százalék. Ez azt jelenti, hogy a magunk után hagyott erdők jóval nagyobb – és nem csak gazdasági értelemben vett – értéket fognak képviselni, ha – és ez egy rettenetes nagy kérdőjel – a klímaváltozás ezt lehetővé teszi.

– *Ez lett volna a következő kérdésem... Ugyanis, ez a jelenség az őshonos fajfajok alkalmazását megkérdőjelezheti.*

– Sokan még mindig vitatják, hogy van vagy nincs klímaváltozás. Azt gondolom, hogy mi erdészek, akik 100 éves folyamatokba gondolkodunk, nagy hibát követünk el, hogy az üzemterveink

száz éve leírt termőhelyekre alapozódnak, és a klímaváltozást nem veszik tekintetbe. Ez rengeteg pénzükbe kerül a gazdálkodóknak. De vannak látványos biológiai jelei is. Tölgyeseink a kor előrehaladtával kiritkulnak, koronájuk gyérül, egészségi állapotuk és a talajra jutó nap-sugárzás miatt a termőhely is leromlik. Az extrazonális bükk állományaink is jelzik a gondokat, nem véletlen, hogy szinte minden évben nagy magtermést hoznak. A folyamatos termés mindig a gyengülésnek a jele. Végérvényesen eltűnik megénkiből a luc és a vörösfenyő.

– *Az utánpótlásról „igyekezszik” gondoskodni...*

– Igen. A külső-somogyi, legszélsőségesebb termőhelyeinkben lévő csereseinkben viszont évek óta nem volt normális maktermés. A természetes felújításuk ellehetetlenült.

Azt gondolom, a kormány jól tette, hogy a vízrendezést újragondolja, mert a vízviszogatásnak nagyon nagy szerepe lehet az erdőgazdálkodásban is, elsősorban az alföldi és homokterületeinken. De ez a mi döntési kompetenciánkon kívül esik.

– *Aktuális változásokat vetít előre a Vadgazdálkodási törvény újírása. Milyen előrelépésre számít ennek kapcsán?*

– Amikor 1996-ban megfogalmazták a korábbi törvényt, akkor más körülmények voltak: a tulajdonosi viszonyok, a vadászat és az azt körülvevő szemlélet is változott. A törvény változtatása meglévő társadalmi igényt elégíti ki. A széleskörű társadalmi egyeztetés során minden érdekelt elmondhatta a véleményét. Bizom benne, hogy a törvényhozók az alkotók elképzeléseit nem fogják átírni. Szabályozottabb működést várok: például a földtulajdonosi közösségek terén, ahol saját jogon gyakorolták a vadászati jogot, gondot jelentett, hogy korábban eltörölték a trófeabírálatban a mínuszpontos rendszert, ami a rosszul gazdálkodókat tartotta kordában. Ezt most újra szabályozza a tervezet. Erre mindenképpen szükség van ahhoz, hogy a hazai vadgazdálkodás visszanyerje a korábbi hírnevét.

– *Ez elegendő eszköz lesz a bevételkényszerrel szemben az elfiatalodás megállítására?*

– Rákényszeríti a vadgazdálkodót, a vadásztársaságot,

mert bár először csak figyelemre kerül sor, másodízben már szankcionál és harmadszorra már trófeás vadkielölési lehetőséget vesz el. Oda kell figyelni a kármegelőzésre, a vadkárra, fel kell tártani a tartalékokat, jó kapcsolatot kell kialakítani a földtulajdonosokkal. A vadászat drága sport, és senki nem várhatja el, hogy a földhasználó, a tulajdonos finanszírozza mások szórakozását.

– *Új intézményt, a tájegységi fővadászt vezetne be a törvény...*

– Úgy gondolom, hogy egy sokkal komolyabb vadászati felügyeletre, ellenőrzésre van szükség. A kormányhivatali fővadász a megyei szervezethez, az új fővadász munkakör pedig várhatóan a minisztériumhoz fog tartozni.

– *A másik előkészületben lévő jogszabály az Erdőtörvény. Milyen várakozásokkal néz elébe?*

– A régi túlszabályozott, nagyon sok korlátot állít. A hatóságra olyan sok feladatot ró, amelyet nem képesek ellátni. Az új törvényben meg kell találni az egészséges arányt, és a gazdálkodói érdekek is kellő mértékben jelenjenek meg, valamint a természetvédelmi érdekeket is a helyükön kell, hogy kezelje. A szakmánknak ez egy nagyon jó lehetőség, hogy újragondolja a törvényt. Az új jogszabálynak sokkal általánosabbnak, rövidebbnek, „velősebbnek” kell lennie. Sok mindent a végrehajtási rendeletben lehetne szabályozni. Meggyőződésem, hogy az állandó erdőborítottsággal kapcsolatos megfogalmazások a régi Etv-ben nem kellően átgondoltak. Sok olyan dolgot, ami a gazdálkodást akadályozza, ki kell hagyni az új jogszabályból. A vágásterületek sarkos érintkezésének eltörlése az egész térinformatikai rendszert felborította. Ezzel egyértelműen a termelést akarták akadályozni. Újra kell gondolni az üzemtervezést. Képes-e ez az állami szervezet ledolgozni a meglévő lemaradást? Talán nem Istentől elrugaskodott dolog volna a gazdálkodókra bízni az üzemtervezést. A jó tervező szakembereket a gazdálkodók szívesen alkalmaznák. A hatóságnak pedig meg volna az a lehetősége, hogy a terveket elfogadja, vagy elutasítsa. A minőségi követelményeket is sokkal jobban lehetne érvényesíteni. A gazdálkodók jobb munkafeltételeket is tudnának biztosítani a

Fotó: Horváth Zoltán

tervezőknek. A szakmánknak sokkal jobb együttműködést kell kialakítani a hatóság és a gazdálkodók között. Ma nem mindenhol baráti a kapcsolat.

– *A 2009. évi Etv-nyel kapcsolatban azt szokták emlegetni a szakmában, hogy a természetvédelem túlnyerte magát. Egyetért ezzel a megfogalmazással?*

– Meggyőződésem, hogy így van. Azzal a szemlélettel nem lehet mit kezdeni, amely arra épít, hogy ne termeljenek. Tudomásul kell venni, hogy az erdő sokféle szolgáltatást nyújt, maga is egy „termék”, de nyersanyagot is szolgáltat. Ha ezt a nyersanyagot hagyjuk az erdőn tönkremeníteni, akkor lehet, hogy több lesz a cincér, de sok ember nem fog munkához jutni. Ha megdöbbenünk, hogy mennyi az éves folyónövedék és mennyi a kitermelt fa, akkor láthatjuk, hogy messze nem termeljük ki azt a mennyiséget, ami az előbbi szerint rendelkezésre áll. Ráadásul a fa ugyanúgy tönkre megy, mint más romlandó áru, legfőképpen nem napok, hanem öt-tíz év alatt. Akik a vágásfordulókat 20-25 évvel emelik, nem gondolják végig, hogy például az a bükkös, ami ma 1 egységet ér, az húsz év múlva csak egyharmadát éri, mert megjelenik a békorkadás, az álgesztés. Ez viszont a faipart lehetetleníti el, hiába lenne piaca, de nincs alapanyag. Tehát helyre kell tenni a dolgokat, fát is kell vágni, szükség van a nyersanyagra, ez szolgálja azokat, akiknek kenyeret jut az asztalára, melet ad a kályhában. Mindez az ország gyarapodását szolgálja.

– *Szerintem is az erdei iskolákban meg kell mutatni a fakitermelést is, azt, hogy miként hal meg egy fa, amelyből készülnek a bútorok és játszótérek...*

– ...és tudjuk az erdei iskolát, az ökoturisztikai központot és sok mást finanszírozni. Az a baj, hogy álszentek vagyunk, nemzeti értéket hagyunk tönkre menni a túlkoros erdőkben.

– *Milyenek az ideai gazdasági év kilátásai?*

– Nyolc havi számokat ismerünk, a kollégáim elkészültek az előremetszéssel, és nem várható nagy meglepetések. Ma már elmondható, hogy biztosan teljesíteni fogjuk a tulajdonos által megfogalmazott elvárásokat.

– *A fizikai munkások, fakitermelő brigádok korábbi kiszervezése milyen hatással volt a cégre?*

– Sokkal hatékonyabb, ugyanakkor szigorúbb ez a rendszer. Ez tette lehetővé, hogy a társaságok ma oly sok mindent tudnak finanszírozni.

– *Milyen nemzetközi kapcsolataik vannak?*

– Mi már 1999-ben (?) együttműködtünk testvér erdőgazdasággal a kovásznai erdészekkel. A nemzetudat erősítéseként fontosnak tartottam, hogy megszervezzük a csereüdültetést. Háromszékről jöttek Szántódra, mi pedig az ottani vadászházakban üdültünk. Éltre szóló barátságok kötődtek. Mindez egy román vezérigazgató irányítása idején zajlott. Hasonló együttműködés van a horvát kollégákkal is, akik közül szobrot emeltünk annak a kollégának, aki a horvát-ma-

gyar erdészbarátságot a Titokszokas után felelevenítette. Emlékét évente közös koszorúzással ápoljuk.

De meg kell említenem a svédországi egyik legnagyobb erdőgazdasággal (2.600.000 ha-t kezel) élő testvérkapcsolatunkat.

– *Kapcsolatban állnak oktatási intézményekkel is...*

– Igen, ez is a társadalmi szerepvállalásaink körébe

tartozik. Fontosnak tartom, hogy emeljük a szakközépiskolák oktatási színvonalát. A kollégáim havonta fakultatív órákat tartottak a diákoknak. Eredetileg csak a végzősöknek szántuk, 20-30 főre számítottunk. A legnagyobb meglepetésünkre sokszoros túljelentkezés volt, és az első évesek is ott tolongtak. Rájöttek, hogy a tőlünk hallottak hasznosíthatók elsősorban a gyakorlatban. Ott tanulhatták meg, hogy mi az erdész napi, heti, havi és éves feladata. Megismerhették a nyomtatvány-rendszereket, az üzemtervek kezelését.

– *Ejtsünk még néhány szót a kommunikáció, a PR és marketing finanszírozásáról! Számos nyugati országban a fakeskedelem alapján, normatív módon finanszírozzák ezt a tevékenységet. Elképzelhető nálunk is egy hasonló rendszer?*

– Úgy gondolom, hogy ez tulajdonosi akarat kérdése.

– *Azt ma már majd' mindenki belátja, hogy a kommunikációnak fontos szerepe van. Hosszú távon termelő erővé válik.*

– Meggyőződésem, hogy nem elég jónak lenni, hanem jónak is kell látszani! Az elmúlt időszak kommunikációja jelentős eredményeket ért el ebben, hisz ma olyan politikusokat tudunk rendezvényeinknek megnyerni, akik pont a kommunikáció eredményeként ma már tisztában vannak szakmánk valódi értékeivel. Nem véletlen, hogy a vándorgyűlésünket megtisztelte Dr. Semjén Zoltán miniszterelnök-helyettes úr. A csillagvizsgáló átadásán Dr. Fazekas Sándor miniszter úr, Dr. Bitay Márton Örs és Glattfelder Béla államtitkár úr is részt vettek.

– *Végül egy személyes kérdés: mikor vadászott és mit lőtt?*

– Augusztus elején voltam Békésben, és lőttem egy bakot. Nem régen pedig a feleségemmel szarvasbögést hallgattunk, de puska nélkül. Nagy élmény volt!

– *Köszönöm a beszélgetést! Zétényi Zoltán*

Felbőgtek a motoros fűrészek Ropolypusztán

Tizenkilenc csapat mérte össze motorfűrész-használat terén szerzett ismereteit a Somogy megyei Ropolypusztán, a III. Országos Tűzoltó Favágó Versenyen. Az ország minden pontjáról érkeztek hivatásos tűzoltók, hogy egyéni szerelésben és fadöntésben, valamint a kombinált versenyszámban bizonyítsák ügyességüket.

A klímaváltozás hatására egyre több olyan vihar pusztít Magyarországon, amelyek következtében útra dőltek fák, épületeket megrongáltak leszáradt ágak eltávolításához riasztják a tűzoltóegységeket. Így a motorfűrészek gyakran felbőgnek hazánkban, és a

tűzoltók is rendkívüli ügyességre tesznek szert, mondta köszöntőjében *Barkóczy István*, a SEFAG Zrt. vezérigazgatója. A zselici dombok és a ropolyi erdőrezervátum ölelésében fekvő tanpályán a STIHL Kft. ügyvezető igazgatója, *Bakon Gábor* is kö-

szöntötte a résztvevőket, aki biztonságos versengést kívánt a tűzoltóknak és meghívta a három legeredményesebb csapatot a XIV. Országos Fakitermelő Versenysorozat döntőjébe.

A megmérettetést *Wéber Antal* tűzoltó dandártábornok, a Somogy Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatója nyitotta meg, aki örömtelnek tartotta, hogy a versenyszellem még mindig él a tűzoltókban. A tábornok hozzátette: a csapatok ne ellenfelek legyenek, hanem bajtársak, ugyanakkor a tűzoltói virtus mutatkozzék meg a pályán.

A versenyzők három számban mérték össze erejüket: egyéni szerelésben és fadöntésben, valamint a kombinált számban. A leggyorsabb versenyzőnek tizenhat másodpercre volt szüksége ahhoz, hogy leszerelje, megfordítsa és újra felszerelje a motorfűrész vágószerszerezetét.

A néhány másodperces folyamat izgalmai a precizitásban rejlenek, hiszen egy apró figyelmetlenség, rossz mozdulat is értékes másodpercvet jelenthet. Az egyéni fadöntésben egy harminc centiméter átmérőjű bükköt kellett kidönteni az indulóknak úgy, hogy a talajtól tizenöt centiméter magasságban kellett vágást készíteni.

A kombinált versenyszám pedig darabolásból, gallyazásból, választékolásból, hasításból és sarangolásból állt, itt mutatkozott meg igazán a jó csapatszellem, a tűzoltók közötti összhang és a rutin. A rajt után a motorfűrészkezelő levágott egy rönkről egy legalább három centiméter, legfeljebb nyolc centiméter vastag korongot, majd pályára léptek a többiek is. A második rönk gallyazása után a rönköket egyméteres választékokra kellett darabolni, majd félbeháítani és sarangba (farakás) rakni.

Fotó: Katasztrófavédelem

A biztonsági előírások betartása minden versenyszámban kiemelt fontosságú volt.

Eredmények:

Egyéni fadöntés:

1. Mozsárik Lajos – Bács-Kiskun MKI (Kecskemét HTP)
2. Vastag Roland – Somogy MKI (Barcs HTP)
3. Káló Norbert – Somogy MKI (Barcs HTP)

Egyéni szerelés:

1. Vastag Roland – Somogy MKI (Barcs HTP)
2. Kmetz Szabolcs – BAZ MKI (Encs HTP)
3. Molnár Márk – Veszprém MKI

Kombinált versenyszám:

1. BAZ MKI – Miskolc HTP (Pankotai Zoltán, Alberti Tamás, Rózsa Béla, Csáti Szabolcs)

2. BAZ MKI – Encs HTP (Lukács Zsolt, Kmetz Szabolcs, Jaczenkó Krisztián, Hudák Péter)

3. Somogy MKI – Barcs HTP (Vastag Roland, Werkmann Norbert, Káló Norbert, Horváth Imre)

Összetett csapatverseny:

1. BAZ MKI – Miskolc HTP
2. BAZ MKI – Encs HTP
3. Somogy MKI – Barcs HTP
4. Csongrád MKI – Szentes HTP
5. Heves MKI – Gyöngyös HTP
6. Győr-Moson-Sopron MKI – Mosonmagyaróvár HTP

Bázelné Mihályka Szabina
szóvivő, Somogy Megyei
Katasztrófavédelmi
Igazgatóság

Fotó: Katasztrófavédelem

Töretlen siker az ÖKÓtábor!

Az Erdei hangya ökotábort 5. alkalommal rendezte meg a Sziágyi Erdészeti Erdei Iskola

Az idei évben 25 gyermek vett részt az egy hétig tartó "Erdői hangya ökotáborban", közülük négyen németajkúak voltak. Általános és középiskolások vegyesen voltak jelen, de a korkülönbség ellenére a csapat nagyon együttműködő, befogadó és mindenben aktív volt. Idén az Öko tudomány adta a témát a foglalkozásokhoz.

Első nap az ismerkedés és a helyszín felfedezése mellett elkészítették a közös zászlókat, címereket. Délután a Klíma fogadalm-tételt követően Öko munkatervet készítettek, a meglévő ismereteik előhívása alapján. Előadásra is sor került az öko gazdálkodásról, de alkalom adódott bicikli túrára, számháborúra és focibajnokságra is.

A második napon a piros levél tanórában vizsgálták meg, hogy milyen hatással

van a természetre az emberi tevékenység, a szemelvény. Délután a Nagysalléri Petesmalom turisztikai tengerly megtekintése következett.

A harmadik nap tantermi foglalkozásokon a fenntartható fejlődés, fenntartható életre nevelés és ökológiai lábnyom számítás következett. Délután az új tanórány kerékpárohadták végig, mely a "Helytörténeti nevezetességek a Rinyabesenyői erdőben" címmel kulturális felfedezésre adott lehetőséget. A táborba vezető úton vadlesre került sor a Sziágyi mezőben és a vadföldön. Szerencsénkre rengeteg dármad mutatta meg magát.

A negyedik nap tovább folytatódott a kulturális felfedezés. A lábodi Vadászati Múzeumban sok érdekességet tudtak meg a gyerekek. Késő délután a nagyobb le-

ánykák segítségével Edina és Betta elkészítették a pizzákat, amit Sanyi nagy odafigyeléssel és a tapasztalatával kisütött a kemencében. Éjjel bártorság próbára került sor.

Az utolsó napon már csak az élmények átbeszélésére került sor. A tábor értékelése és az ajándékok kiosztása sem maradhatott el. A táborzárás a hagyományoknak megfelelően a szülők jelenlétében zajlott, a képek vitésével új-

ra felelevenítésre kerültek a tábor és a csapat legjobb pillanatait!

Ezúton szeretném megköszönni Papp Edinának a Nagybjomi Általános Iskola tanárnőjének, az erdei iskola összes dolgozójának önzetlen segítségét, amit hét folyamán biztosítottak nekünk és a Nagysalléri Vadászhatárnak a kiváló étkeket és kiszolgálást!

Mihály Betta
iskolavezető

Husqvarna Fakitermelő Verseny

Július 11-én rendezték meg a Husqvarna Magyarország fakitermelő versenyét. 18 csapat öt versenyszámban mérettethette meg magát 2. alkalommal Ropolypusztán.

Volt egy női induló és Bíró Ica is motorfűrész ragadott. A Husqvarna Magyarország nagyszabású fakitermelő versenyt rendezett, ahol a régió legjobb favágói mérték össze erejüket látványos versenyszámban. A megmérettetés a Fakitermelő Világbajnokság szigorú szabályai szerint zajlott. A WLC (World Logging Championship) rendszerében a fakitermelők öt verseny-

számban, motorfűrészekkel indultak. A versenyzők láncszerelésben, láncmélő és kombinált darabolásban, gallyazásban és döntésben mérték össze tudásukat. A csapatok eredményeit erdészekből, tanárokból álló zsűri értékelte, a pontozásnál a precíz megvalósítás és az időeredmény egyaránt számított.

Idén először egy női versenyző is indult, Szekeres Nóra, az ország egyedüli női versenyzője, aki ezúttal egy igazi sztárral került szembe a színpadon. Bíró Ica a hazai fitness

ikonikus alakja bizonyította be, hogy nem véletlenül kapta a Metal Lady nevet. Az egész napos verseny után a Bakonyi Bogvágó Banda fakitermelők csapata került ki győztesen, második helyen a zirci tűzoltók, a Megyei Lánglovagok végeztek, míg a bronz érmet a szintén fakitermelőkből álló Sefag Zrt. csapatának nyakába akasztották. Egyéni összesítésben Papp Zoltán erdész nyert, második lett Pili-se János fakitermelő, Molnár Márk tűzoltó pedig a dobogó harmadik fokára állhatott fel.

Erdőkerülő

SEFAG Zrt.

A SEFAG ERDÉSZETI ÉS FAIPARI ZRT. TÁRSASÁGI ÉS KÖZLETTI LAPJA

Kiadja a SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt.

7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 21. Telefon: 82/505-170, Fax: 82/505-133

E-mail: marketing@sefag.hu • www.sefag.hu

A szerkesztőbizottság vezetője: DETRICH MIKLÓS

A szerkesztőbizottság tagjai: Bálint László (Központ),

Ihárosi Péter (Központ), Kovács László (Központ), Merczel István (Központ),

dr. Takács László (Központ), Pintér Ottó (Zselic)

Felelős kiadó: Barkóczy István vezérigazgató

Készítette a Somogy Design Kft. Felelős vezető: Csere Tamás ügyvezető